

РЕШЕНИЕ

№ 5366

гр. София, 10.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 01.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **9805** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 от АПК във връзка с чл.21, ал.2 и чл.26 от Наредбата за реда за извършване и снемане на полицейска регистрация. Образувано е по жалба, на Д. Д. Х., с ЕГН [ЕГН], живущ в [населено място], [улица], ет.1, ап.3, срещу Заповед № 3286з-3035 от 18.08.2020 г. на /временно преназначен на длъжност/ ВПД директора на Главна дирекция „Национална полиция“, с което е отказано снемането на полицейска регистрация № 27910 от 16.03.2017 г., извършена от 01 РУ- СДВР спрямо него.

В жалбата са изложени твърдения по същество на спорния въпрос относно наличие на основания за заличаване на регистрацията, както жалбоподателят я нарича „криминалистическа“. Аргументите за това според Х. са изтъпяването на наказанието му „Пробация“ по НОХД № 7085/2017 г. по описа на СРС, НО, 9-ти състав, със срок на изпълнение от една година и осем месеца и настъпила реабилитация по право по чл.86, ал.1, т.2 от НК, която обаче не била отразена в издадените му свидетелства за съдимост, последното от които от 18.12.2019г. Сезирал СРС с молба за реабилитация по съдебен ред, но нямал отговор. Излага теза за наличие на основания за реабилитация, тъй като в неговия случай е приложима нормата на чл.86, ал.1,т.2 НК или алтернативно попада в хипотезата на реабилитация по право, съобразно чл.88а във вр. чл.82, ал.1, т.5 НК, която била по благоприятен закон и се прилагала за наказанието „Пробация“. Искането до съда е за отмяна на заповедта и за снемане на оспорваната регистрация.

Ответникът – ВПД директора на Главна дирекция „Национална полиция“ – редовно

призован, не се явява в съдебно заседание. По делото е депозирана писмена защита от процесуалния му представител юрк.П., в която са изложени подробно съображенията, поради които счита жалбата за неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и възразява срещу размера на претендираните от оспорвания разноски за адвокатско възнаграждение (макар, че такива в случая не се претендират от жалбоподателя).

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка: Въз основа на образувана срещу жалбоподателя Д. Д. Х. преписка 225 ЗМК № 236/2016г. на 01 РУ СДВР му е извършена полицейска регистрация № 27910 от 16.03.2017г., за деяние по чл.131, ал.1, т.1 от НК.

Установява се по делото, че след повдигнато обвинение и проведено наказателно производство за горното деяние, Д. Д. Х. е осъден, като СРС, НО, 9 състав по НОХД № 7085/2017г. с протоколно определение от 24.10.2017г., влязло в сила на същата дата, одобрява постигнато споразумение, с което му е наложено наказание „пробация“ с пробационни мерки, подробно описани в приложеното по делото копие на протокол на СРС по НОХД 7085/2017г. (л.23 по делото).

С молба вх. № 513000-8580/18.02.2020 г. по описа на Столична дирекция на вътрешните работи, жалбоподателят е поискал да бъде заличена полицейската му регистрация. В молбата си излага твърдение, че е сезирал Софийски районен съд с молба да бъде реабилитирал по съдебен ред или по право в условията на алтернативност, същата е препратена до директора на ГД „Национална полиция“ по компетентност.

Видно от приложено по делото Удостоверение, рег. № 11760/16.07.2019 г. (л.14), издадено от ГД“ИН“ О. С., Сектор „Пробация“ С. град към Министерство на правосъдието, жалбоподателят е изтърпявал наказание „Пробация“ за периода от 17.11.2017 г. до 14.07.2019 г., наложено му по НОХД № 7085/2017 г. по описа на СРС, НО, 9-ти състав.

От Предложение на СДВР, с рег.№513р-46852/10.06.2020 г., до директора на ГДНП-МВР, е видно, че в резултат на извършена проверка по молбата на Д. Д. Х. е установено, че лицето е с регистрация по чл.68 ЗМВР, с №27910/2017 г. на 01 РУ-СДВР по ЗМ236/16, както и, че производството е приключило с протоколно определение на СРС, по НОХД №7085/2017 г., за налагане на наказание по споразумение, влязло в законна сила на 24.20.2017 г. Поради изложеното и на основание чл.68, ал.6 ЗМВР, СДВР излага становище да не се сменя полицейска регистрация № 27910/17 г. на 01 РУ-СДВР, поради липса на основание.

По административната преписка е налично свидетелство за съдимост на жалбоподателя, издадено на 11.03.2020 г. за целите на проверката по молбата му до СДВР, от което е видно, че към тази дата, лицето е със статус „осъждано“, съобразно влязло в сила на 24.10.2017 г. споразумение по НОХД № 7085/2017 г. по описа на СРС. НО, 9-ти състав, със срок на изпълнение от една година и осем месеца.

Със Заповед № 3286з-3035/18.08.2020 г., ВПД директор на ГД „Национална полиция“, главен комисар Н. Х., се произнася с отказ за снемане на полицейска регистрация № 27910/16.03.2017 г. на лицето Д. Д. Х., с ЕГН [ЕГН], с мотиви, че прекратяването на наказателното производство със споразумение не е сред лимитивно изброените

основания за снемане на полицейска регистрация по чл.68, ал.6 ЗМВР.

При така установените факти съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна и в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Видно от приложеното по делото копие на заповедта и уточнението за изписване на датата на връчване, е станало на 09.09.2020 г., а жалбата е подадена на 28.09.2020г.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспореният административен акт е издаден в съответната писмена форма и от компетентен административен орган – ВПД директор на Главна дирекция „Национална полиция”, главен комисар Н. Х., на основание чл.21, ал.1 ЗМВР вр. Заповед № 8121з-267/10.03.2015 г., издадена от министъра на вътрешните работи.

Не се установи и съществено нарушение на процесуалните правила при издаването ѝ.

Настоящият съдебен състав намира, че оспорената заповед е постановена в съответствие с приложимите материалноправни норми по следните съображения:

На първо място следва да се посочи, че оспорената заповед на ВПД директор на Главна дирекция „Национална полиция” е издадена на 18.08.2020 г., поради което съответствието ѝ с материалния закон, на основание чл. 142, ал. 1 АПК ще следва да се преценява към тази дата, в редакцията на ЗМВР към ДВ бр. бр. 60 от 7.07.2020 г.

Съгласно чл. 68 (1) ЗМВР „Полицейските органи извършват полицейска регистрация на лица, които са привлечени като обвиняеми за извършено умишлено престъпление от общ характер. Органите на досъдебното производство са длъжни да предприемат необходимите мерки за извършване на регистрацията от полицейските органи.

В чл.68, ал.6 от ЗМВР са изброени пет хипотези, в които полицейската регистрация се сема въз основа на писмена заповед на администратора на лични данни или на оправомощени от него длъжностни лица служебно или след писмено мотивирано искане на регистрирания, когато:

1. регистрацията е извършена в нарушение на закона;
2. наказателното производство е прекратено, с изключение на случаите по чл. 24, ал. 3 от Наказателно-процесуалния кодекс;
3. наказателното производство е приключило с влязла в сила оправдателна присъда;
4. лицето е освободено от наказателна отговорност и му е наложено административно наказание;
5. лицето е починало, като в този случай искането може да бъде направено от неговите наследници.

Чл.24, ал.3 НПК (редакция ДВ бр. 83 от 22.10.2019 г.) гласи, че производството по дела от общ характер се прекратява и когато съдът одобри споразумение за решаване на делото.

В настоящия случай, полицейската регистрация № 27910/16.03.2017 г. на лицето Д. Д. Х., с ЕГН [ЕГН], е извършена във връзка с производство, прекратено със споразумение по НОХД № 7085/2017 г. по описа на СРС. НО, 9-ти състав, поради което попада в хипотезата на чл.24, ал.3 НПК на производства, прекратени със споразумение.

Чл.68, ал.6 ЗМВР допуска снемане на полицейска регистрация в случаите, в които наказателното производство е прекратено с изключение на случаите, попадащи в хипотезата на чл.24, ал.3 НПК, какъвто е настоящия.

В този смисъл следва да се споделят мотивите, изложени в Заповед № 3286з-3035/18.08.2020 г. на ВПД директор на ГД „Национална полиция“- главен

комисар Н. Х., с която е постановен обжалвания отказ за снемане на полицейска регистрация. Налице е изключението от основанието по чл.68, ал.6, т.2 от ЗМВР за снемане на полицейска регистрация.

По въпроса с правото на реабилитация, повдигнат както в жалбата до АССГ, така и в молбата за снемане на полицейска регистрация, същото се преценява в отделно производство от това по снемане на полицейска регистрация, поради което съдът в настоящото производство няма правомощие да се произнесе (въпросът е отправен до СРС в случая), но независимо от това, по делото няма данни било към момента на подаване на молбата до административния орган, било към издаване на заповедта – 18.08.2020г., да са изтекли срокове, предвидени в НК и съответно не е доказана хипотеза за настъпване на реабилитация. Сроковете за реабилитация се броят от датата на изтърпяване на наложеното наказание, която в настоящия случай, видно от Удостоверение, рег. № 11760/16.07.2019 г., издадено от ГДИН О. С., Сектор „Пробация“ С. град към Министерство на правосъдието, е датата 14.07.2019 г. При липса на безспорно установено настъпване на реабилитация – било чрез надлежно свидетелство за съдимост или изтичане на сроковете към момента на подаване на молбата (18.02.2020г.) и издаване на заповедта (18.08.2020г.), а дори и към приключване на устните състезания по делото, безсмислено е обсъждане дали настъпването на реабилитацията би могло да се разглежда като основание за снемане на полицейската регистрация на жалбоподателя.

Предвид изхода на спора, на ответника следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение. При определяне на размера му, съдът взе предвид разпоредбата на чл. 143, ал. 4 от АПК, вр. чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, като счете, че следва да се присъди възнаграждение в размер на 100 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд София-град, Първо отделение, 6-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Д. Х., с ЕГН [ЕГН], живущ в [населено място], [улица], ет.1, ап.3, срещу Заповед № 32863-3035 от 18.08.2020 г. на ВПД директор на Главна дирекция „Национална полиция“ при МВР.

ОСЪЖДА Д. Д. Х., с ЕГН [ЕГН], живущ в [населено място], [улица], ет.1, ап.3, да заплати на Главна дирекция „Национална полиция“ юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв. (сто лева).

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването.

Препис да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: